

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. maj 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Julie Heidi Sørensen
Sagsnr.: 2023-0030-8738
Dok.: 2818875

Besvarelse af spørgsmål nr. 614 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 614 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. april 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 614 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere dommen Østre Landsret 3. afdeling S-1991-22 af 31. marts 2023, hvor en 34-årig tyrkisk statsborger alene blev idømt fængsel i 3 år og 11 måneder for voldtægt og seksuelle overgreb begået mod en 13-årig pige i Brøndby? Vil ministeren redegøre for den domfældtes nationalitet, opholdsgrundlag, forsørgelsesgrundlag, tilknytning til arbejdsmarkedet og eventuelt tidligere domme? Vil ministeren endvidere redegøre for den markante lave straf i børnevoldtægtssagen, der må antages at skulle afsones i et åbent fængsel, og vil ministeren supplerende redegøre for fastsættelsen af det ekstremt kortvarige indrejseforbud i bare 6 år? Vil ministeren desuden forholde sig til, om det lovmæssigt kan sikres, enten ved strafskærpelse eller ved ændringer i udlændingeloven, at indrejseforbuddet i sager om voldtægter af mindreårige fremover, i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, kan fastsættes højere, eksempelvis i 8, 10, 12 år eller for bestandig? Der henvises til Statsadvokaten i København på Twitter den 31. marts 2023.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i København om en udtalelse.

Statsadvokaten i København har oplyst, at sagen bl.a. vedrørte voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, jf. stk. 4, samleje og andet seksuelt forhold end samleje med barn under 15 år under anvendelse af tvang og ved udnyttelse af psykisk overlegenhed efter straffelovens § 222, stk. 1, jf. stk. 2 og 3, jf. § 225, samt forsøg på ulovlig tvang efter straffelovens § 260, jf. § 21. Der var i sagen nedlagt påstand om udvisning.

Den tiltalte blev ved Retten i Glostrups dom af 15. juni 2022 idømt fængsel i 3 år og 11 måneder samt udvist med et indrejseforbud gældende i 6 år. Retten lagde ved udmålingen af straffen bl.a. vægt på forholdenes karakter, den forurettedes unge alder, og den lange periode, hvor tiltalte udsatte forurettede for voldtægter, ulovlig tvang, pres og manipulation også kaldet grooming. Tiltalte ankede dommen med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Østre Landsret stadfæstede den 30. marts 2023 byrettens dom.

Østre Landsrets flertal har vedrørende spørgsmålet om udvisning udtalt følgende:

”Efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder vi efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans meget stærke tilknytning til Danmark. Vi bemærker, at hans familie vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved besøg i Tyrkiet og ved at kommunikere via telefon og internet.

Som anført ovenfor fremgår det af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at varigheden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb. Vi finder, at udvisning af tiltalte med et indrejseforbud i 6 år ikke udgør et uproportionalt indgreb i strid med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, eller artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.”

Statsadvokaten har i forlængelse af ankesagens behandling gjort politikredsen opmærksom på, at sagen burde være rejst som en nævnings sag, således at retten havde mulighed for at fastsætte en straf, der oversteg 4 år.

Det skal endelig bemærkes, at tiltalte har søgt Procesbevillingsnævnets tilladelse til at indbringe sagen for Højesteret.

Rigsadvokaten kan derudover oplyse, at det ved opslag i Kriminalregistret fremgår, at den pågældende ikke tidligere er dømt for ligartet kriminalitet.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet desuden indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”1. Justitsministeriet har anmodet Udlændinge- og Integrationsministeriet om et bidrag til den del af spørgsmålet, der vedrører den dømtes nationalitet og opholdsgrundlag i Danmark.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelse heraf indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der oplyser, at den pågældende er tyrkisk statsborger og født i Danmark i 1988. Pågældende er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3 (familiesammenføring).

2. Justitsministeriet har endvidere anmodet Udlændinge- og Integrationsministeriet om et bidrag til den del af spørgsmålet, der

vedrører, om der – i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser – ved en ændring i udlændingeloven kan fastsættes højere indrejseforbud i sager om voldtægt af mindreårige.

Reglerne om indrejseforbud fremgår af udlændingelovens § 32.

Et indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom på grund af strafbart forhold efter straffelovens §§ 22-24 er som udgangspunkt knyttet til længden af den konkret idømte straf. I visse tilfælde er indrejseforbuddet i forbindelse med udvisning ved dom på grund af strafbart forhold knyttet til konkret oplyste lovovertrædelser.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, at der meddeles et indrejseforbud for bestandig, hvis en udlænding udvises efter udlændingelovens §§ 22-24 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Det følger videre af udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, at der kan meddeles et kortere indrejseforbud i tilfælde, hvor et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i § 32, stk. 4, vil indebære, at udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, blev indført af den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Konservative Folkeparti) ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 med opbakning fra bl.a. Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti. Med loven blev der indført mulighed for, at domstolene vil kunne meddele et indrejseforbud af kortere varighed end det, der er fastsat i § 34, stk. 4, hvis det betyder, at der dermed kan ske udvisning i en sag, hvor dette ellers med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det er således alene i tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at der kan meddeles et indrejseforbud af kortere varighed. Formålet med lovændringen var at sikre, at kriminelle udlændinge udvises i videst muligt omfang.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan i forlængelse af ovenstående oplyse, at varigheden af et indrejseforbud indgår i den proportionalitetsafvejning, der skal foretages ved vurderingen af, om udvisning af en udlænding med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sin praksis har tillagt længden af et indrejseforbud betydning ved vurderingen af, om udvisning af en kriminel udlænding vil være i strid med artikel 8 (retten til respekt for privat- og familieliv) i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det følger således af Domstolens praksis, at et indrejseforbud meddelt for bestandig i nogle sager kan tale imod, at udvisning er proportional. I andre sager kan et tidsbegrænset indrejseforbud tale for, at udvisning er proportional.

Der kan således være tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker afslutningsvist, at det følger af udlændingelovens § 26 c, at en afgørelse om udvisning medfører, at udlændingens ret til ophold i Danmark bortfalder. Det betyder f.eks., at en udlænding med en gyldig tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet, mister denne opholdstilladelse, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Dette gælder også efter udløbet af indrejseforbuddet.

Udlændinge, der ikke længere har et gældende indrejseforbud i Danmark, og som igen ønsker at tage ophold her i landet, skal således på ny opfylde betingelserne for indrejse, ligesom den pågældende skal søge om opholdstilladelse efter udlændingelovens almindelige regler.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, der har oplyst følgende:

”Der er fra 2019 til ultimo marts 2023 ingen oplysninger om, at pågældende har modtaget ydelser. Pågældende har modtaget lønindkomst fra 2019 til august 2021.”